

νωθεν ἕως κάτω, ἀναφανείσῃ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς καὶ μικρᾶς λίμνης, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ εἶναι πόσιμον. β') Ἐκ τῶν ἐν τῇ νήσῳ νεοδημάτων 40 καὶ ἐπέκεινα οἰκιῶν, τέσσαρες ἐβυθίσθησαν καὶ ἕξ οἰκίσκοι τοῦ λουτροῦ, κατὰ τὸ ἤμισυ αὐτῶν μέρος ἀποσπασθέντες τῆς νήσου φαίνονται μεταξὺ τῆς θαλάσσης. γ') Εἰς τὸ μέρος τοῦ Βουλκάνου ἔπου, ὡς εἶπον, ἐγίνοντο τὰ λουτρά καὶ ἐκαθαρίζοντο τὰ πλοῖα, ὑπάρχει ἡ πηγὴ τῆς ἐκρήξεως, ἥτις ἀκαθέκτως ἐνεργεῖ. Ἐκ τούτων ὅλων τῶν παρατηρήσεων ἐξάγεται ὅτι ἡ νῆσος ἅπασα « *Νέα Καμένη* » διατρέχει μέγαν κίνδυνον καὶ ἰδίως τὸ μεσημβρινὸν μέρος αὐτῆς, οὗτινος μέρος κατεβυθίσθη καὶ ἐξακολουθεῖ ὅλον ἐν καταβυθιζόμενον. Τὰ ἐξερχόμενα ἐκ τῆς πηγῆς, ἢ μάλλον τῶν προπόδων τοῦ Βουλκάνου, πρὸς τὸ ἔσωθεν μέρος ὕδατα, ἔχουσι χρῶμα θειοῦχον καὶ εἶναι θερμὰ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἐντὸς αὐτῶν ἐπὶ δύο λεπτά ἡ χεὶρ· ἡ δὲ ἐξερχομένη ἀποφορὰ τούτων κατέστη ἀνυπόφορος καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον, ὥστε ἂν παραταθῆ εἶναι φόβος ἀσθενείας.

Προσθέτω δὲ ἐπὶ τέλους ὅτι σήμερον τὸ μέρος αὐτὸ φκίνεται εἰς χειροτέραν κατάστασιν, καὶ φόβος ἐπικρατεῖ μέγας μήπως διαδοθῆ καὶ εἰς τὴν νῆσον Θήραν.

Σ. Β.

ΑΡΧΑΙΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ τοῦ Δήμου Σύρου.

1. Πιστεύεται κοινῶς ἐν Σύρῳ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας μετέβαινον ἅπαξ τοῦ ἐνικυτοῦ, πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος, εἰς Δῆλον χάριν προσκυνήσεως· διερχόμενοι δὲ διὰ Σύρου ἐκαθαρίζοντο λουόμενοι. Οἱ δὲ ἐγχώριοι καὶ πολλοὶ τῶν ξένων προσεκύνοῦν τὸν ἐν Δῆλῳ Θεὸν ἀπὸ τινος λόφου ἄνωθεν τῆς Ἑρμουπόλεως πρὸς τὴν συνοικίαν τῶν *Βροτάδων* κειμένου, καὶ ἐτι καὶ νῦν *Δῆλο* ἐκ τοῦ Δῆλος καλουμένου.

2. Τὴν ὑπαρξιν τοῦ Φιρεκύδου πάντες γινώσκουσι· γινώσκουσι δὲ καὶ ὅτι ἀπέθανε φθειριῶν.

3. Γινώσκουσι πρὸς τούτοις καὶ τὴν ἀρχαίαν

παιδίαν τοῦ *Δίσκου*· τοσοῦτον δὲ ῥωμαλέους φαντάζονται τοὺς προγόνους ἡμῶν, ὥστε πιστεύουσιν ὅτι μετεχειρίσθησαν ὡς δίσκου, δύο ἕξωθεν τῶν ἐνταῦθα δύο ἐκκλησιῶν ὑπάρχοντα μεγάλα ἐλαιοτριβεῖα.

4. Πιστεύουσι προσέτι, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου τούτης ἐφθάναν εἰς βαθὺ γῆρας, καὶ ὅτι τοὺς ὑπεργήρους ἐκρήμιζον ἐκ τινος ὄρους *Γεροῦσι* καλουμένου. Ἴδου τί περὶ τῆς συνηθείας ταύτης λέγει ὁ Ὅμηρος (*Ὀδύσ. Ο', 419.*)

« Πείνη δ' οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη νοῦσος ἐπὶ στυγερῇ πέλεται δηλοῖσι βροτοῖσιν· ἀλλ' ἔτε γηράσκωσι πόλιν κἀτά φύλ' ἀνθρώπων ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν εἰς ἀγανοῖς βελίεσιν ἐποιοχόμενος κατέπεφνε »

Φ. Π.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 380 φυλλάδιῳ αἰνίγματος καὶ τοῦ γρίφου.

=

Λαιμός. — Λῆμος.

—

Κειμένῳ μὴ ἐπέμβαίνε.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Φυλλάδιον 380.

Σελ. 408. Στήλ. Α'. στίχ. 15 καὶ 32 ἀντὶ χειρωακτῶν γράφ. χειρωνόκτωρ.

Σελ. 472. Στήλ. Β', στίχ. 3, ἀντὶ ἐρέπλησσω, γράφ. ἐρέπλησεν.

ΓΡΙΦΟΣ.

